

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ගැසට් පත්‍රය

අති විශේෂ

අංක 1628/9 - 2009 නොවැම්බර් 16 වැනි සඳුදා - 2009.11.16

(රජයේ බලයපිට ප්‍රසිද්ධ කරන ලදී.)

I වැනි කොටස: (I) වැනි ඡේදය - සාමාන්‍ය

රජයේ නිවේදන

මගේ අංකය : ටී23/පී/264/2001.

කාර්මික ආරවුල් පනත - 131 වැනි අධිකාරය

131 වැනි අධිකාරය වන සංශෝධිත කාර්මික ආරවුල් පනතේ 4(1) වගන්තිය යටතේ 2004.08.26 දින අංක 1355/20 දරන ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ අතිවිශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ ප්‍රසිද්ධ කරන ලද 2004.08.24 දින දරන නියෝගයෙන් එක් පාර්ශ්වයක් වශයෙන් ගාල්ල, උළුවිටිකේ, “දීප්ති” හි බී. පී. කොහොඹන් මහතා සහ අනෙක් පාර්ශ්වය වශයෙන් කොළඹ 05, කිරුළ පාර, අංක 200 හි ශ්‍රී ලංකා මධ්‍යම ගමනාගමන මණ්ඩලය හා ගාල්ල, ප්‍රධාන කාර්යාලයෙහි දකුණු ප්‍රාදේශීය ගමනාගමන මණ්ඩලය අතර පවත්නා කාර්මික ආරවුල බේරුම් කිරීමෙන් සමථයකට පත්කිරීම සඳහා යොමු කරන ලදුව, බේරුම්කරු විසින් මා වෙත එවා ඇති 2009.09.14 දිනැති ප්‍රදානය එම පනතේ 18(1) වගන්තිය යටතේ මෙයින් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලැබේ.

ඩබ්ලිව්. ජේ. එල්. යූ. විජයවීර,
කම්කරු කොමසාරිස් ජනරාල්.

2009 ඔක්තෝබර් මස 29 වැනි දින,
කොළඹ 05,
කම්කරු දෙපාර්තමේන්තු වේ දී ය.

බේරුම්කරු ඩී. ඒ. විජේවර්ධන මහතා ඉදිරිපිට දී ය.

ලිපිගොනු අංකය : ඒ 3059

ඩී. පී. කොහොඹන් මහතා,
“දීප්ති”, උළුවිටිකේ,
ගාල්ල.

හා

01. ශ්‍රී ලංකා මධ්‍යම ගමනාගමන මණ්ඩලය,
අංක 200, කිරුළ පාර,
කොළඹ 05

සහ

02. දකුණු ප්‍රාදේශීය ගමනාගමන මණ්ඩලය,
ප්‍රධාන කාර්යාලය,
ගාල්ල.

අතර පවත්නා කාර්මික ආරවුල පිළිබඳවයි.

ප්‍රදානය

කම්කරු සබඳතා හා විදේශ රැකියා නියුක්ති අමාත්‍ය ගරු අනාවැද සෙනෙවිරත්න අමාත්‍යවරයා 1957 අංක 14 හා 1957 අංක 62 හා 1962 අංක 04 හා 1968 අංක 39 (1968 අංක 37 දරන කාර්මික ආරවුල් (විශේෂ ප්‍රතිපාදන) පනත සමග කියවා) දරන පනත්වලින් සංශෝධිත වූ ලංකාවේ ව්‍යවස්ථාපිත අණ පනත්වල 131 වැනි පරිච්ඡේදය (1956 ප්‍රතිශෝධිත මුද්‍රණය) වන කාර්මික ආරවුල් පනතේ 1957 අංක 02 හා 04, 1978 අංක 39 (1968 අංක 37 දරන කාර්මික අනපනත් (විශේෂ ප්‍රතිපාදන) පනත්වලින් සංශෝධිත 4(1) වැනි වගන්තියෙන් ඔහු වෙත පැවරී ඇති බලතල අනුව ඉහත සඳහන් පාර්ශ්වයන් අතර පවත්නා කාර්මික ආරවුල බේරුම්කිරීමෙන් සමථයකට පත් කිරීම සඳහා 2004 අගෝස්තු මස 24 වැනි දිනැති නියෝගයෙන් මා වෙත යොමුකර තිබේ.

02. මෙම පාර්ශ්වයන් අතර පවත්නා කාර්මික ආරවුලට හේතු වී පවත්නා කරුණු වනුයේ -

දකුණු ප්‍රාදේශීය ගමනාගමන මණ්ඩලයේ පාලන පක්ෂය විසින් එහි සේවය කල ඩී. පී. කොහොඹන් මහතා 2001.09.30 දින සිට ක්‍රියාත්මක වන පරිදි සේවයෙන් විශ්‍රාම ගැන්වීමට කලින්, එනම්

1995 වර්ෂයේ සිට ක්‍රියාත්මක වන පරිදි නිර්දේශ කරනු ලැබූ III ඒ ශ්‍රේණියේ උසස් වීම හා ඉන් අනතුරුව ලැබිය යුතු උසස් වීම් අහිමි කිරීම යුක්ති සහගතද යන්න හා නොඑසේ නම්, ඔහුට කුමන සහනයක් හිමි ද යන්න පිළිබඳ වේ.

03. මේ සම්බන්ධයෙන් කාර්මික ආරවුල් පනතේ සම්පාදිත නියෝග සංග්‍රහයේ 21 (1) දරන නියෝගය අනුව දෙපාර්ශ්වයේ විස්තරාත්මක ප්‍රකාශ කැඳවීමෙන් පසුව, ඊට පිළිතුරු ලබා ගෙන හුවමාරු කරන ලදී. අනතුරුව 2004.11.15 දින නඩු විභාගය සඳහා දෙපාර්ශ්වය කැඳවනු ලැබීය.

04. මෙම නඩු විභාගයේදී ඉල්ලුම්කරුගේ පැමිණිල්ලේ ඉල්ලා ඇති සහනය ලබා දීමට තුඩු දෙන සාක්ෂි සහ එම සහනය ලබා නොදීමට තුඩුදෙන සාක්ෂි විග්‍රහ කරමින් පහතින් කරුණු දක්වා සිටිමි.

05. ඔහුගේ ඉල්ලීමට පක්ෂව ලැබී ඇති සාක්ෂි කෙටියෙන් මෙසේ පෙන්නුම් කළ හැක.

5.1 පැ. 30 වශයෙන් පැමිණිල්ලෙන් ලකුණු කරන ලද ලේඛනය අනුව ඉල්ලුම්කරුට III ඒ ශ්‍රේණියට උසස් වීමක් නිර්දේශ කර ඇත. මීට අදාළව පැමිණිල්ලකරුගේ ලිඛිත දේශනයේ මෙසේ කරුණු දක්වා ඇත.-

“1995 වර්ෂයේ සිට ක්‍රියාත්මක වන පරිදි උසස්වීමේ නිර්දේශයක් මා විසින් නඩුවේ සාක්ෂි වශයෙන් ඉදිරිපත් කළ පැ. 30 අංක දරන ලේඛනයේ ඇති පළමු අංකය යටතේ ම සඳහන් වේ.

මගේ මූලික සාක්ෂියේදී මා ඉදිරිපත් කරන්නට යෙදුණු පැ. 05 සහ පැ. 15 අංක දරන ලේඛණ පිළිවෙලින් 1991 හා 1994 යන වර්ෂයන්වලදී III වැනි ශ්‍රේණියේ උසස්වීමක් ලබා දෙන ලෙස ශ්‍රී ලං.ග.ම. සභාපතිතුමාට ලියන ලද ලිපි 02 වන අතර, එකී ලිපි තුළින් මා සැකවින් නමුත් පැහැදිලි ලෙසට මා හට එම ශ්‍රේණියේ උසස්වීම ලැබිය යුතු බැව් පෙන්වා දී තිබේ.”

5.2 පැමිණිල්ලකරුගේ ලිඛිත දේශනයේ අංක 03 පිටුවේ මෙසේ ද කරුණු දක්වා ඇත :-

“ශ්‍රී ලං.ග.ම. දේශපාලන පළිගැනීම් විමර්ශන කමිටුව විසින් මාගේ අභියාචනය පිළිගෙන මා හට අසාධාරණයක් සිදු වී ඇති බව පිළිගනු ලැබීය. (කරුණාකර බලන්න පැ. 56 ලේඛනය) ද, ප්‍රා. ග. ම. සේවකයන් වෙනුවෙන් නිර්දේශිත සහන පිළිබඳ ලේඛනයක්, මේ සම්බන්ධයෙන් ප්‍රකාශයට පත් වූ අතර එම ලේඛනය මා විසින් පැ. 30 ලෙස නඩුවට ඉදිරිපත් කර ඇත.”

(නමුත් පැ. 30 ලේඛනය අනුව එය කවරෙකු වෙත, කවර දිනයක් සහිතව, කවර බලධාරියෙකු විසින් ලියා ඇති බවක් පෙන්නුම් නොකරන අතර, එය සහතික නොලත් පිටපතක් පමණක් බවත් එය නිල ලේඛනයක් නොවන බවද නිරීක්ෂණය වේ)

5.3 පැමිණිල්ලකරුගේ ලිඛිත දේශනයේ වැඩි දුරටත් පහත දැක්වෙන කරුණු ද පෙන්නුම් කර ඇත :-

5.3.1 පැ. 30 ලේඛනයේ පෙන්නුම් කර ඇති වෙනත් නිලධාරීන්ට උසස් වීම් ලබා දී ඇති බව කියා ඇත. සමහරුන්ට වන්දි මුදල් සහ උසස් වීම් ලබා දී ඇති බව ද ඔහු පෙන්වා දී ඇත්තේ මෙසේය :-

“මා විසින් මුල දී දැක්වූ පැ. 30 හි සඳහන් ද. ප්‍රා. ග. ම. (දෙවැනි වගඋත්තරකරු) සේවකයින් පමණක් නොව ශ්‍රී ලං.ග.ම ප්‍රධාන කාර්යාලයේ සේවය කළ ස්වර්ණපාලි වනිගසේකර, ඒ. එන්. එස්. කරුණාසිංහ, ඩී. වික්‍රමසිංහ (ශ්‍රී ලං.ග.ම. ප්‍රධාන කාර්යාලයට මාරු වීමෙන් පසු) ඩී. ලක්ෂ්මන් යන අයවලුන්ද දේශපාලන පළිගැනීම් විමර්ශන කමිටුව මගින් නිර්දේශිත වන්දි මුදල මෙන්ම නිර්දේශිත උසස් වීම් හා තවත් වැඩිපුර උසස්වීම් ලැබූ සැටි පහතින් දැක්වෙන පරිදි කුරුප්පු මහතාගෙන් ප්‍රශ්න කිරීම තුළින් ඔප්පු කර පෙන්වීමට මා හට හැකි විය.”

(නමුත් මෙම සාක්ෂි ද පදනම් වී ඇත්තේ ඉහත දැක්වූ දෝෂ සහිත පැ. 30 ලේඛනය මත බව සැලකිය යුතු වේ.)

5.4 ඔහුට සිදු වී ඇති අසාධාරණයට එරෙහිව ඔහු ඔම්බුඩ්ස්මන් වෙත අභියාචනයක් ඉදිරිපත් කළ බවත් එවිට එම බලධාරියා ඔහුට උසස් වීමක් ලබා දීමට නිර්දේශ කළ බවත් සඳහන් කර ඇත. එම කරුණ සනාථ කිරීම සඳහා ඔම්බුඩ්ස්මන් විසින් ඉල්ලුම්කරු වෙත එවා ඇති 2001.09.14 දිනැති ලිපියක් සහ එම බලධාරියාගේ වාර්තාවේ පිටපතක්ද, නඩු විභාගයේදී පැ. 59 ලෙස ලකුණු කර ඉදිරිපත් කරන ලදී. එම ලිපියේ දැක්වෙන පරිදි ඉල්ලුම්කරු III ශ්‍රේණියේ බී පන්තියට 1999.02.01 දින සිට උසස් කිරීම සහ ඉන් අනතුරුව ලැබිය යුතු හිඟ වැටුප්, වැටුප් වර්ධක යනාදී වෙනත් අදාළ දීමනා සහිතව ඔහුට ගෙවන ලෙස දැක්වේ.

(මෙම පැ. 59 දරන ලිපිය අනුව පෙනී යන්නේ ඔම්බුඩ්ස්මන් තැන විසින් මෙසේ නිර්දේශයක් ලබා දී ඇත්තේ සාක්ෂි විමසීමකින් තොරව බව පෙනී යනු ඇත.)

5.5 බොහෝ අවස්ථාවල නීති නිලධාරීන්ගේ රාජකාරි ද ඔහු වෙත පැවරුණු බව ඉල්ලුම්කරු කියා ඇත්තේ මෙසේය :-

“මේ නිසා සියළු කටයුතු නවක ලිපිකරුවෙකු හා යතුරු ලිපිකරුවෙකුගේ සහය මත ඉටු කිරීමේ කාර්යය මා වෙත පැවරුණි. නීති නිලධාරීගේ වැඩ ආවරණය කිරීම පිණිස මා පත් කරනු ලැබීය.”

මෙය සනාථ කිරීම පිණිස පැ. 28 දරන ලිපියක් නඩු විභාගයේදී ඉදිරිපත් කරන ලදී. එම ලිපිය අනුව ද.ප්‍රා.ග.ම. සේවක මණ්ඩල කළමනාකාර තැන විසින් ඔහුගේ 1991.08.06 දිනැති ලිපියෙන් ඉල්ලුම්කරුට සේවා සහතිකයක් ලබා දෙමින් “ඉන් අනතුරුව මේ දක්වා එම තනතුරෙහි සේවය කරනු ලබන අතර ඊට අමතර වශයෙන් නීති නිලධාරී තනතුරෙහි වැඩ ආවරණය කරනු ලබන බවත් මෙයින් සහතික කරමි.” යනුවෙන් ද දක්වා ඇත.

5.6 ඉල්ලුම්කරු පෙන්වුම් කරන තවත් කරුණක් නම් යම් අවස්ථාවක ද.ප්‍රා.ග. මණ්ඩලයේ සාමාන්‍යාධිකාරීට එරෙහිව ද පැමිණිලි කිරීමට ඔහුට සිදු වූ බවක් පවසමින් පැ. 12 ලේඛණය ඒ බව සනාථ කිරීමට ඉදිරිපත් කර තිබුණි. එම ලිපියෙහි “නීති නිලධාරී තැනගේ උපදෙස් ද නොතකා සාමාන්‍යාධිකාරී තැන විසින් කරන මෙම ඉල්ලීම බලයෙන් පිටත වෙනත් අරමුණක් ඉටු කර ගැනීමේ පරමාර්ථයෙන් කර ඇති එකක් බැවින්, එය විමසිලිමත්ව සලකා බැලීමට ඔබගේ ද වගකීමක් වනු ඇතැයි මා සිතමි”. යනුවෙන් ද සඳහන් කර ඇත. මෙම ලිපියෙන් ඉල්ලුම්කරු ආමන්ත්‍රණය කර ඇත්තේ නීති දෙපාර්තමේන්තුවේ එවකට නියෝජ්‍ය සොලිසිටර් ජෙනරාල් වූ අධි නීතිඥ අසෝක ද සිල්වා මහතා වෙත බව 1991.03.12 දිනැති මෙම ලිපියෙන් පෙනී යනු ඇත.

5.7 ඉහත ඡේදයේ සඳහන් නියෝජ්‍ය සොලිසිටර් ජෙනරාල් අධි නීතිඥ අසෝක ද සිල්වා මහතා දැන් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ අග්‍ර විනිසුරු බව මෙහිදී සඳහන් කළ යුතු වේ. එම මහතා ඉල්ලුම්කරුට අදාළව 1994.03.30 දිනැති ලිපියකින් ගමනාගමන මණ්ඩලයේ සභාපති අමතමින් ගාල්ල ඉහළ අධිකරණයේ අංක 2/1 නඩුවේදී සහ ගාල්ල කම්කරු විනිශ්චය සභාවේ නඩු අංක ජී/16643 නඩු වලදී ඒවා සාර්ථක ලෙස නිම කිරීම සඳහා කොහොඹන් මහතා ඉමහත් සේවයක් ලබා දුන් බව දක්වමින්, එසේ නොමැතිනම් මණ්ඩලයට ඉතා මුදල් ප්‍රමාණයක් පාරිතෝෂිත සහ වන්දි මුදල් ලෙස ගෙවීමට සිදුවිය හැකිව තිබුණ බව දන්වමින් අවසානයට ඉල්ලුම්කරුට උසස්වීම් සහ වැටුප් වර්ධක ලබාදීම නිර්දේශ කර ඇත. මෙම ලිපිය පැ. 13 ලෙස නඩු විභාගයට ඉදිරිපත් විය.

5.8 පැමිණිලිකරු පෙන්වා දෙන තවත් කරුණක් නම් නීත්‍යානුකූල ලෙස ඔහු 1991 වර්ෂයේදී III බී ශ්‍රේණියට උසස් කරන ලද්දේ නම් 2001 වසරේ ඔහු විශ්‍රාම යන විට II ශ්‍රේණියේ පත්වීමක් ලැබීමට තිබූ බවය. (ලිඛිත දේශනයේ පිටු අංක 17 යොමුවේ).

5.9 ඉල්ලුම්කරු විසින් මිලගට ඔම්බුඩ්ස්මන් තුමාගේ වාර්තාවේ පැ. 59 ඩී අනුඡේදයට අවධානය යොමු කරමින්, ඉල්ලුම්කරු IV වැනි ශ්‍රේණියට උසස්කර ඇත්තේ 1994.02.01 දින හෙයින් සාමාන්‍ය නීති රීති යටතේ සේවකයෙකු III වැනි ශ්‍රේණියට ඊට අවුරුදු 05 කට පසු උසස්වීමක් ලැබිය යුතු බවය.

ඔහු වැඩි දුරටත් කියා සිටින්නේ 1977 වසරේ සිට මාණ්ඩලික නිලධාරියෙකු ලෙස අවුරුදු 22 ක් සේවය කර ඇති බවත්, එසේ බලන කල 2001 ඔහු විශ්‍රාම යන විට ඔහු II ශ්‍රේණියේ පත්වීමක් ලැබී තිබිය යුතු බවත් ය.

5.10 අවසානයට ඔහුගේ ලිඛිත දේශනයේ දී මෙසේ කරුණු දක්වා ඇත :-
“කරුණු සියල්ල අනුව මට විරුද්ධව වගඋත්තරකරුවන් තුළ තිබූ පළිගැනීමේ චේතනාව නිසා, මගේ සේවය තවත් මාස 03 කින් දීර්ඝ කර නැති බව ඔබතුමාට පෙනී යන්නේ නම් පැ. 38 ලේඛණයෙහි අවසානයට (අංක II යටතේ)

මා ඉල්ලා ඇති රු. 113,912 ක අලාභ මුදල ද පැ. 38 ලේඛණයට අමුණා ඇති 05 වැනි සටහනේ දක්වා ඇති කරුණු අනුව අනුමත කරන්නේ නම් මැනවි.”

මෙම නඩු විභාගය අවුරුදු 05ක් පමණ කාලයක් දීර්ඝ වීමට වගඋත්තරකරුවන් වග කිව යුතු බව පෙන්වා දෙමින් ඒ සඳහා ද සැහෙන සහනයක් ලබා දෙන ලෙසට වැඩි දුරටත් ඔහු ඉල්ලුම් කර ඇත.

06. ඉල්ලුම්කරු මෙසේ කරුණු දක්වා ඇත්ත්, ඊට ප්‍රති විරුද්ධව වගඋත්තරකාර පාර්ශ්වයෙන් කරුණු බොහොමයක් නඩු විභාගයේදී ඉදිරිපත් කර සිටින ලදී. එම කරුණු දැන් පහතින් පෙන්වුම් කරනු ලැබේ :-

6.1 වගඋත්තරකාර පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් සාක්ෂි දුන් කුරුප්පු මහතාගේ සාක්ෂි උපුටා දක්වමින්, ඉල්ලුම්කරු ඔහුගේ ලිඛිත දේශනයේ පිටු අංක 04හි, රු. 25,000/- ක මුදලක් ඔහුට ගෙවා ඇත්තේ උසස්වීමක් වෙනුවට බව දක්වා ඇත්තේ මෙසේය :-

“ මේ නඩුවට වගඋත්තරකාර පක්ෂය වෙනුවෙන් ඉදිරිපත් කළ විස්තර ප්‍රකාශය (ඇමිණුම් 02) හා ඔවුන්ගේ පිළිතුරු ප්‍රකාශය (ඇමිණුම් අංක 04) මගින් කියා ඇත්තේ මාගේ නිර්දේශිත උසස්වීම වෙනුවට මා හට අබේරන්ත කමිටු වාර්තාවේ නිර්දේශ පරිදි (පැ. 60 ලේඛණයේ 14 ඡේදය බලන්න) රු. 25,000/- වන්දි මුදලක් ගෙවා ඇති නිසා එකී III ඒ උසස් වීම හෝ ඊට වැඩි උසස් වීමක් ලබා ගැනීමට මට හිමිකමක් නොමැති බවයි. (ඇමිණුම් අංක 04 හි 07 වැනි ඡේදයේ සඳහන් කරුණු බලන්න) තවද එකී ලේඛණයේ II වැනි ඡේදයේ වගඋත්තරකාර මණ්ඩලය පවසා ඇත්තේ අබේරන්ත කමිටු වාර්තාව අනුව III ඒ ශ්‍රේණිය වෙනුවට වන්දි ලබා ඇති අතර කැබිනට් මණ්ඩල තීරණයක් ඉක්මවා කටයුතු කිරීමට රාජ්‍ය ආයතනයකට නොහැක” යනුවෙනි.

6.2 වගඋත්තරකාර පාර්ශ්වයේ ලිඛිත දේශනයේ, ඉල්ලුම්කරු 1967.05.09 දින මණ්ඩලයට මුලින්ම XII ශ්‍රේණියට පත්වීමක් ලැබ පහත දැක්වෙන පරිදි උසස් වීම් ලබා ඇති බව පෙන්වුම් කරයි :-

1977.05.17 දින සිට IX ඒ ශ්‍රේණියටත්
1978.01.18 දින සිට VIII ඒ ශ්‍රේණියටත්
1979.04.07 දින සිට V ඒ ශ්‍රේණියටත්
1994.02.01 දින සිට IV ඒ ශ්‍රේණියටත්

6.3 වගඋත්තරකාර පාර්ශ්වයේ ලිඛිත දේශනයේ මෙසේද කරුණු පෙන්වා දී තිබේ :-

6.3.1 “ 1978.01.18 වැනි දින සිට VIII ඒ ශ්‍රේණියට පත් වූ ඉල්ලුම්කරුට 1979.04.08 දින සිට VIII ඒ ශ්‍රේණියේ පත් වූ දින සිට ශ්‍රේණින් තුනක් එක විට පසු කර එනම්, VIII ඒ ශ්‍රේණියේ සිට V ශ්‍රේණිය දක්වා උසස් වීම් ලබා දී ඇත. ඉන් අනතුරුව ඉල්ලුම්කරු නීති කොට්ඨාශයේ කාර්ය මණ්ඩල සහකාර ලෙස ක්‍රියාත්මක කරන අවස්ථාවේ ඔහුට නිසි පරිදි වැටුප් වර්ධක මෙන්ම IV ශ්‍රේණියට උසස් වීම් ද ලබා දී ඇත” (පිටු අංක 02)

මේ බවට ඉල්ලුම්කරු විසින්ම ඔහුගේ සාක්ෂියෙන් පිළිගෙන ඇත.

6.4 නීති අංශයට ඉල්ලුම්කරු මාරු වී ගොස් ඇත්තේ ද ඔහුගේ ඉල්ලීමක් අනුව බව ඔහු පිළිගෙන ඇත. තව ද මෙසේ කටයුතු කිරීමේ දී ඔහුට රු. 200/- ක ගෙවීමක් ද ලැබී තිබූ බව ඔහු පිළිගෙන ඇත්තේ මෙසේය :-

“ප්‍ර - චක්‍රලේඛ අනුව වැඩ ආවරණය කිරීම සම්බන්ධයෙන් කියල තමන්ට කියන්න බැහැ නේද ?

පි - මට කියන්න බැහැ. නමුත් මගේ වාචික ඉල්ලීමක් පරිදි රු. 200 ක ගෙවීමක් කිරීමට පටන් ගත්තා. ඒ පිළිබඳව ප්‍රමාණවත් නොවූ නිසා තමයි ප්‍රධාන නීති නිලධාරීතුමාට පිටපතක් සහිතව අභියාචනයක් ඉදිරිපත් කළේ.”

(2005.11.21 දින නඩු විභාගයේ 10 පිටුව)

6.5 වගඋත්තරකාර පාර්ශ්වයේ ලිඛිත දේශනයේ වැඩි දුරටත් කරුණු දක්වමින් ඉල්ලුම්කරු නීති නිලධාරීගේ තනතුරෙහි කටයුතු කල බවට ඉල්ලීමක් කල නොහැකි බව පෙන්වුම් කර ඇත.

6.6 රු. 25,000 ක මුදලක් ඔහුට ලැබුණේ උසස්වීමක් වෙනුවට බව ඉල්ලුම්කරු විසින්ම පිළිගෙන ඇත.

ප්‍ර - තමන්ට උසස්වීම ලබා නොදීමට හේතුව වශයෙන් දක්වා සිටියේ තමන් දේශපාලන වශයෙන් පළිගැනීම්වලට ලක්වූවා කියලා නේද ?

පි - ඔව්.

ප්‍ර - ඒ නිසා තමයි තමන්ට රු. 25,000 ක වන්දි මුදලක් ප්‍රදානය කළේ නේද ?

පි - ඔව්.

6.7 ඉල්ලුම්කරුගේ තර්කය වූයේ අනිකුත් නිලධාරීන්ට වන්දි මුදල් වලට අමතරව උසස්වීම් ද ලබා දී තිබූ බවය. නමුත් ඉල්ලුම්කරු විසින්ම පිළිගෙන ඇති පරිදි එම අයවලුන් දකුණු ප්‍රාදේශීය ගමනාගමන මණ්ඩලයේ සේවය නොකල අය බව ඉල්ලුම්කරු විසින්ම 2006.04.04 දිනැති නඩු විභාගයේදී පිළිගෙන ඇත.

6.8 ඉල්ලුම්කරුගේ ඉල්ලීම සාධාරණ බව පෙන්වුම් කිරීමට ඉදිරිපත් කර ඇති ප්‍රබලම සාක්ෂිය පැ. 30 ලේඛණය වේ. නමුත්, ප්‍රථමයෙන් ද පෙන්වා දී ඇති පරිදි, එම ලේඛණය සහතික නොලත් පිටපතක් වන අතර, නිල ලේඛණයක්ද නොවන අතර, එහි කතෘ කවුරුන්දැයි පෙන්වුම් කර නැත. එම ලේඛණය එම නිසා ලකුණු කර ඇත්තේ ඔප්පු කිරීමට යටත්ව බව වගඋත්තරකාර පාර්ශ්වය පෙන්වා දී ඇත.

6.9 ඉල්ලුම්කරු විසින් ද පිළිගෙන ඇති පරිදි පැ. 57 ලේඛණය අනුව රු. 25,000 ක දීමනාවක් ඉල්ලුම්කරු වෙත ලබාදී ඇත්තේ උසස්වීමක් වෙනුවට බව වගඋත්තරකාර පාර්ශ්වය ලිඛිත දේශනයේ වැඩි දුරටත් පෙන්වා දී ඇත.

6.10 වගඋත්තරකාර ලිඛිත දේශනයේ අවසානයට පෙන්වා දෙනු ලබන්නේ දේශපාලන පළිගැනීම් කමිටු තීරණය මත කැබිනට් මණ්ඩල තීරණයට ද යටත්ව III ශ්‍රේණියට ලැබිය යුතු මූල්‍යමය හිමිකමට අදාල රු. 25,000 ක වන්දි මුදල ද ලබාගෙන තිබීම සහ විශ්‍රාම ගොස් වසර 03 කට පසු මෙම ඉල්ලීම ඉදිරිපත් කර තිබීම යන කරුණුය.

07. ඉහතින් මා දක්වා ඇති සාක්ෂි විග්‍රහයේ 5.1 සිට 5.10 යන ඡේද යටතේ ඉල්ලුම්කරුගේ වාසියට පෙන්වුම් කරන කරුණු ද ඡේද අංක 6.1 සිට 6.10 දක්වා ද කරුණු එනම්, ඉල්ලා තිබෙන සහනය ලබා නොදීමට හේතුවන් ද මැනවින් සමාලෝචනය කිරීමේදී ඉල්ලුම්කරුට යම් තරමක අසාධාරණයක් සිදු වී ඇති බවට නිගමනය කරමින්, වන්දි මුදලක් ලෙස වගඋත්තරකාර එක් එක් පක්ෂය විසින් රු. 25,000 ක මුදලක් ඉල්ලුම්කරුට ලබාදීම යුක්ති සහගත සහ සාධාරණ යැයි මා නිගමනය කරමින්, එසේ ගෙවීමට නියෝග කරනු ලැබේ.

08. වගඋත්තරකරුවන් වන ශ්‍රී ලංකා මධ්‍යම ගමනාගමන මණ්ඩලය සහ දකුණු ප්‍රාදේශීය ගමනාගමන මණ්ඩලය විසින් ඉහත දක්වා ඇති පරිදි එම නියෝගය ගැසට් පත්‍රයේ පලවී මාසයක් ඇතුළත බටහිර කොළඹ සහකාර කම්කරු කොමසාරිස් වෙත එක් මණ්ඩලයක් විසින් රු. 25,000 ක් බැගින් තැන්පත් කරන ලෙසට වැඩිදුරටත් නියෝග කරමි.

ඩී. ඒ. විජේවර්ධන,
බේරුම්කරු.

2009 සැප්තැම්බර් මස 14 වැනි දින,

12-38

මගේ අංකය : පා/67/2003.

කාර්මික ආරාමුල් පනත — 131 වැනි අධිකාරය

131 වැනි අධිකාරය වන සංශෝධිත කාර්මික ආරාමුල් පනතේ 4(1) වගන්තිය යටතේ 2004.10.04 දින අංක 1361/3 දරන ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ අතිවිශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ ප්‍රසිද්ධ කරන ලද 2004.09.21 දින දරන නියෝගයෙන් එක් පාර්ශ්වයක් වශයෙන් කැළණිය, ගෝනවල, පමුණුවිල, අංක 162/08, හි එම්. එල්. එම්. පෙරේරා මහතා සහ අනෙක් පාර්ශ්වය වශයෙන් කොළඹ 15, වෝල්ස් පටුමග, අංක 69 හි ලංකා මෙරයින් සර්විසස් (ප්‍රයිවට්)

ලිමිටඩ් අතර පවත්නා කාර්මික ආරාමුල් බේරුම් කිරීමෙන් සමථයකට පත්කිරීම සඳහා යොමු කරන ලදුව, බේරුම්කරු විසින් මා වෙත එවා ඇති 2009.09.29 දිනැති ප්‍රදානය එම පනතේ 18(1) වගන්තිය යටතේ මෙයින් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලැබේ.

ඩබ්ලිව්. ජේ. එල්. යූ. විජයවීර,
කම්කරු කොමසාරිස් ජනරාල්.

2009 නොවැම්බර් මස 06 වැනි දින,
කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව,
කොළඹ 05.

කාර්මික අධිකරණයේ දී ය

එම්. එල්. එම්. පෙරේරා මහතා,
අංක 162/08, පමුණුවිල,
ගෝනවල,
කැළණිය.

නඩු අංකය : ඒ 3066.

හා

ලංකා මෙරයින් සර්විසස් (ප්‍රයිවට්) ලිමිටඩ්,
අංක 69, චෝල්ස් පටුමග,
කොළඹ 15

වගඋත්තරකරු

අතර පවත්නා කාර්මික ආරවුල පිළිබඳවයි.

ප්‍රදානය

කම්කරු සබඳතා හා විදේශ රැකියා නියුක්ති අමාත්‍ය අනාවුද සෙනෙවිරත්න මහතා විසින් 1957 අංක 14 හා 1957 අංක 62 හා 1962 අංක 04 හා 1968 අංක 39 (1968 අංක 37 දරන කාර්මික ආරවුල් (විශේෂ ප්‍රතිපාදන) පනත සමග කියවා) දරන පනත්වලින් සංශෝධිත වූ ලංකාවේ ව්‍යවස්ථාපිත අණපනත්වල 131 වැනි පරිච්ඡේදය (1956 ප්‍රතිශෝධිත මුද්‍රණය) වන කාර්මික ආරවුල් පනතේ 04(1) වැනි වගන්තියෙන් අමාත්‍යවරයා වෙත පැවරී ඇති බලතල අනුව එකී ආරවුල බේරුම් කිරීමෙන් සමරයකට පත් කිරීම සඳහා 2004.09.22 දිනැති නියෝගයෙන් බේරුම්කරු වශයෙන් ඔනිල් පෙරේරා වන මා පත්කරනු ලැබිණි.

මෙම කාර්මික ආරවුලට හේතු වී ඇති කාරණය වනුයේ, ලංකා මෙරයින් සර්විසස් (ප්‍රයිවට්) ලිමිටඩ් විසින් නිකුත් කරනු ලැබූ 2003.01.29 දිනැති වකුලේඛය ප්‍රකාරව ස්වේච්ඡාවෙන් සමාගමේ සේවයෙන් ඉල්ලා අස් වූ එම්. එල්. එම්. පෙරේරා මහතාට වර්ෂ 1970.12.29 සිට වර්ෂ 2003.03.31 දක්වා සම්පූර්ණ සේවා කාලය සඳහා පාරිතෝෂික මුදල් ගෙවා තිබියදීත්, වන්දි මුදල් ගණනය කිරීමේදී ඔහු දේශපාලන පළිගැනීම්වලට ලක් වූ කාලසීමාව සැලකිල්ලට නොගැනීම යුක්ති සහගත ද යන්න හා නොඑසේනම් ඔහුට කුමන සහනයක් හිමිවිය යුතුද යන්න පිළිබඳව වේ.

මෙම ඉල්ලුම්කරුගේ නඩුව වන්නේ, ඔහු 1970.12.29 දින ලංකා බණිෂ් තෙල් නීතිගත සංස්ථාවේ බංකර් අංශයේ සේවයට බැඳී ඇති බවත්, වර්ෂ 1982 දී සේවයට වාර්තා කිරීම ජීවිත භානියක් වූ බැවින් සේවය හැර යාමට සිදු වූ බවත්, නැවත වර්ෂ 1995.11.15 දින සිට සේවයේ පිහිටුවනු ලැබූ බවයි.

වර්ෂ 1995 වන විට ඉල්ලුම්කරු නැවත සේවයේ පිහිටුවනු ලබන විට ලංකා බණිෂ් තෙල් නීතිගත සංස්ථාවේ (1993 දී) සේවකයින් ලංකා මෙරයින් සර්විසස් ප්‍රයිවට් ලිමිටඩ් නම් ආයතනයකට අනුයුක්ත කර තිබූ බවයි. ඒ අනුව, ඉල්ලුම්කරු ද ලංකා මෙරයින් සර්විසස් ප්‍රයිවට් ලිමිටඩ් ආයතනයට අනුයුක්ත කල බවත්, ඔහු වර්ෂ 2003.03.31 දින දක්වා සේවය කල බවත් ය.

මෙහිදී ලංකා මෙරයින් සර්විසස් ප්‍රයිවට් ලිමිටඩ් ආයතනය මගින් ස්වේච්ඡාවෙන් විශ්‍රාම යන ක්‍රමයක් ආරම්භ කරන ලද බවත්, එම විශ්‍රාම ක්‍රමය යටතේ ඔහු ස්වේච්ඡාවෙන් විශ්‍රාම යන ලද බවයි.

එහිදී එම විශ්‍රාම ක්‍රමය යටතේ වන්දි ලබාදීම එක් එක් සේවකයා සේවය කළ වර්ෂ වලට එක් වසරකට මාස දෙකක වැටුපක් ද ඉදිරියට සේවය කිරීමට වර්ෂ වලට අවුරුද්දට මාස 1 බැගින් වැටුපක්ද ගණනය කර උපරිමයකට රු. 750,000 කට සීමා කර තිබේ.

ඉල්ලුම්කරුගේ ඉල්ලීම වන්නේ, ඔහු සේවය කළ වර්ෂ 1970 සිට වර්ෂ 2003 දක්වා වසර 32 කට ගණනය කිරීමේදී ඔහු අවසන් වරට ලබාගත් රු. 11,055 වැටුප අනුව ඔහුට උපරිම වන්දි මුදල වන රු. 750,000 මුදලක් ලැබිය යුතු බවයි.

මෙහිදී වගඋත්තරකාර සමාගමේ ස්ථාවරය වනුයේ තම සමාගම 2003.01.29 දිනැති R6 ලෙස ලකුණු කර ඉදිරිපත් කළ ලේඛනය අනුව ස්ථීර සේවකයන් හට ස්වේච්ඡාවෙන් විශ්‍රාම යෑමේ ක්‍රමයක් ඇති කළ බවයි. එය අනිවාර්ය නොවන බවත්, කැමති ස්ථීර සේවකයින් හට එමගින් එහි සඳහන් කොන්දේසි අනුව විශ්‍රාම ගත හැකි බවයි.

ඒ අනුව එක් එක් සේවකයා සේවය කළ වර්ෂ සඳහා මාස 02ක වැටුපක් ද, ඉදිරියට සේවය කිරීමට ඇති සේවා කාලය සඳහා වසරකට එක් මසක වැටුප බැගින් හිමි වන අතර ලැබෙන උපරිම වන්දි රු. 750,000 කට සීමා වන බවයි.

මෙම ඉල්ලුම්කරු සඳහා වන්දි මුදල් ගණනය කිරීමේදී ඔහු ප්‍රායෝගික (Physically) සේවය නොකළ කාලය එනම්, වර්ෂ 1982.06.29 සිට 1995.11.15 දක්වා අඩු කර ගණනය කර ඇත. එනම්, ඔහු එම කාලය ඔහු ස්වේච්ඡාවෙන් සේවය අතහැර ගිය ලෙස සලකා ඇත.

තවද, ඉල්ලුම්කරු තමා ලබාගත් ණය මුදල් අඩු කිරීමෙන් පසු ඒ අනුව රු. 448,720 ක මුදලක් ලබාගෙන ඇත්තේ තවදුරටත් ව්‍යවස්ථාපිත හෝ වෙනයම් දීමනාවක් ඉල්ලා නොසිටින බවට එකඟ වී බවයි. (R11 ලේඛනය ඒ සම්බන්ධයෙන් ලකුණු කරන ලදී)

ඒ අනුව මා විසින් සලකා බැලිය යුත්තේ ඉල්ලුම්කරු ස්වේච්ඡාවෙන් විශ්‍රාම යෑමේදී අදාල වන්දි මුදල් ගණනය කිරීමේදී වර්ෂ 32ක කාලයක් සේවය කලා සේ සලකා වන්දි මුදල් ගණනය කළ යුතු ද ? නැතිනම් වගඋත්තරකාර සමාගම කියන පරිදි 1982.06.29 සිට 1995.11.15 දක්වා කාලය (වසර 13ක්) අතහැර වන්දි මුදල් ගණනය කිරීම නිවැරදිද ? යන්න වේ.

මෙහි දී පළමු පාර්ශ්වකරු තමන්ගේ මූලික සාක්ෂි 2006.08.29 දිනැති දිවුරුම් ප්‍රකාශයක් මගින් ඉදිරිපත් කර එමගින් තමාට අඛණ්ඩ සේවය වසර 32 ක කාලයක් සඳහා වන්දි මුදල් ගණනය කිරීමේදී සැලකිල්ලට ගන්නා ලෙසත්, ඒ අනුව තමාට අඩුවෙන් ගෙවා ඇති රු. 192,661 මුදල ගෙවන ලෙසට නියෝගයක් ද, එම මුදලට වර්ෂ 2003.03.31 දින සිට නෛතික පොළිය සහ වෙනත් සහන ලබාදෙන ලෙස ද ඉල්ලා ඇත.

එහිදී ඔහු විසින් පැ. 1 ලෙස ලකුණු කර තමන්ට පාරිතෝෂික වසර 32 කට ගණනය කිරීම සඳහා කරන ලද අභියාචන ලිපියක් ද XI ලෙස වසර 32 කාලයක් සඳහා පාරිතෝෂික ගෙවන ලද කුචිතාත්සියක් ද, පැ. 2, පැ. 3, Y සහ Z ලෙස ලකුණු කළ ලේඛන ඉදිරිපත් කර තිබේ.

ඉන්පසුව ඉල්ලුම්කරු හරස් ප්‍රශ්න සඳහා භාජනය වන ලදී. එහිදී 1970.12.29 දී තමන් අවුරුදු 02 ක පරිවාස කාලයකට යටත්ව සේවයට බැඳුණු බවත් (එම ලිපිය R1 ලෙස නම් කරන ලදී.) 1982.07.09 දින R2 දරන ලිපිය මගින් සේවය හැර ගිය ලෙස ලිපියක් ලැබුණු බවත්, ඉල්ලුම්කරු පිළිගන්නා ලදී. ඉන් පසුව R2 ලේඛනය පිළිබඳව දීර්ඝ වශයෙන් ප්‍රශ්න කරන ලදී. තවද, R3 සිට R7 දක්වා ලේඛන ඉදිරිපත් කරමින් හරස් ප්‍රශ්න විමසා තිබේ. එම සාක්ෂි සියල්ලම මා විසින් සැලකිල්ලට භාජනය කළෙමි.

මෙම හරස් ප්‍රශ්න ඇසීමේදී වගදන්තරකාර පක්ෂය අයදුම් කළ යුතු අවසාන දිනය R6 අනුව 2003.03.28 දින බවත් දක්වා තිබේ. තවද, මෙම යෝජනා ක්‍රමය ස්ථිර සහ ස්ථිර නොවන සේවකයින්ට පොදුවේ අදාලවීම සම්බන්ධයෙන් ප්‍රශ්න කර ඇත.

මෙහිදී මෙම ඉල්ලුම්කරුට ඔහුගේ ඉල්ලීම පිළිගෙන වන්දි මුදල් මෙම යෝජනා ක්‍රමය යටතේ ප්‍රදානය කර ඇති බැවින් මේ අවස්ථාවේදී එසේ එම ස්ථාවරයෙන් පිළිගැනීමට අධිකරණයට හැකියාවක් නොමැත.

පසුව ඉල්ලුම්කාර පක්ෂය පැ. 1 සිට පැ. 5 දක්වා ලේඛන සහ X, Y, Z ලේඛන ලකුණු කරමින් සාක්ෂි අවසන් කර තිබේ.

ඉන් පසුව වගදන්තරකාර ආයතනය වෙනුවෙන් එහි සහකාර කළමනාකරු අනුර හෙට්ටිආරච්චි මහතා සාක්ෂි දෙන ලදී.

ඔහුගේ සාක්ෂිය අනුව ඉල්ලුම්කරු C4 ශ්‍රේණියේ යාන්ත්‍රික සහකරු ලෙස වර්ෂ 1970.12.29 දින සේවයට බැඳුණු බවත්, 1982 දී නොදන්වා සේවයට නොපැමිණීම මත සේවය අහහැර ගියා සේ සැලකූ බවයි. මෙහිදී R2 ලේඛනය ඉදිරිපත් කරන ලදී. ඉන්පසුව R5 ලේඛනය අනුව ශ්‍රීස් ගසන්නා තනතුරට නැවත ඉල්ලුම්කරු 1995.11.09 දින බැඳුණු බවත් කියා සිටින ලදී.

තවද, ඉල්ලුම්කරු 1982 සිට 1995 දක්වා කාලය තුළ සේවයේ යෙදී නොසිටි බවත් කියා සිටින ලදී.

තවද, R8 ලේඛනය අනුව ඉල්ලුම්කරුගේ වැටුප් ගැලපීම් කර තිබෙන බවත්, 1979.07.01 දින සිට ක්‍රියාත්මක වන පරිදි කාර්මික ශ්‍රේණියේ සේවය හැර ගිය දින සිට 1982.06.18 දින දක්වා ගැලපීම් කර තිබෙන බවත්, 1982.06.29 සිට 1995.11.28 දින දක්වා වැටුප් ගැලපීම් නොකර ඇති බවත් කියා සිටින ලදී. තවද, R8 ලේඛනය වැටුප් ගැලපීම් අනුව 1979.07.01 දින සිට 1982.06.28 දක්වා හිඟ වැටුප් ලංකා බැංකු තෙල් නීතිගත සංස්ථාවෙන් ද නැවත සේවයේ පිහිට වූ කාලය සඳහා එනම්, 1995.11.28 දින සිට අදාළ හිඟ වැටුප් සීමාසහිත ලංකා මොරයින් සර්විසස් පුද්ගලික සමාගමෙන් ද ගෙවා තිබෙන බවට සාක්ෂි දී තිබේ.

ඉන්පසුව විශ්‍රාම යාමේ යෝජනා ක්‍රමය සහ කොන්දේසි පිළිබඳව සාක්ෂි දී තිබෙන බවත්, මෙහිදී ඉල්ලුම්කරු ශාරීරිකව සේවය නොකළ අවුරුදු 13ක කාලය අඩුකර වන්දි ගණනය කර ඇති බවත්, ඔහුට ඔහු ලබාගත් ණය මුදල අඩු කර වන්දි ගෙවා ඇති බවත් කියා ඇත.

තවද, ඉල්ලුම්කරු රු. 448,720 ක මුදල ලබා ගැනීමේදී කිසිම විරෝධතාවයක් නොදැක්වූ බවත්, ඔහු වෙනයම් දීමනාවක් හෝ ඉල්ලීමක් නොකරන බවටත් එකඟ වී තිබෙන බවද වගදන්තරකාර සමාගමේ ස්ථාවරය විය.

ඉන්පසුව මෙම සාක්ෂිකරු හරස් ප්‍රශ්නවලට භාජනය වන ලදී. එහිදී මෙම ඉල්ලුම්කරු ස්ථිර සේවකයකු බව පිළිගන්නා ලද අතර මෙම ඉල්ලුම්කරුට අමතරව තවත් සේවකයින් නැවත සේවයේ පිහිටුවා ඇති බව පිළිගෙන තිබේ. තවද, හරස් ප්‍රශ්න වලදී මෙම ඉල්ලුම්කරු නැවත වසර 13 කට පසුව නැවත සේවයේ පිහිටුවීමේදී එයට හේතුව සෙවීමට අවශ්‍යතාවයක් නොවූ බව පවසන ලදී.

ඔහුගේ සියලුම සාක්ෂි ඉතාමත් විමසිලිමත් ලෙස මා සලකා බලන ලදී.

මෙම කරුණු සියල්ලම හොඳින් සලකා බැලීමේදී මෙම ඉල්ලුම්කරු නැවත සේවයට බඳවා ගැනීමේදී ඔහුගේ සේවය කඩවීමකින් තොරව සේවයට බඳවා ගන්නා ද ? නැද්ද ? යන්න ඉතා වැදගත් කරුණක් වන බවයි. මෙහිදී ඉල්ලුම්කරු නැවත සේවයට පිහිටුවා තිබෙන්නේ R5 ලේඛනය අනුව වේ. මෙම ලිපිය සුපරීක්ෂාකාරීව බැලීමේදී පෙනී යන්නේ ඉල්ලුම්කරුගේ සේවය කඩවීම පිළිබඳ පැහැදිලිව එහි සඳහන්ව නොමැති බවයි. ඒ අනුව වක්‍රාකාරයෙන් පෙනී යන්නේ ඔහුගේ සේවය කඩවීමකින් තොරව නැවත සේවයේ පිහිටුවා ඇති බවයි.

තවද, මෙම ඉල්ලුම්කරුට පාරිතෝෂිත ගණනය කිරීමේදී ඔහුගේ සම්පූර්ණ සේවා කාලය සැලකිල්ලට ගෙන ඇත. මෙහිදී කම්කරු කොමසාරිස්වරයා ඔහුගේ සම්පූර්ණ සේවා කාලය සැලකිල්ලට ගත යුතු බවට නිගමනය කර තිබේ. ඒ අනුව එහිදී ඔහුගේ සේවය අඛණ්ඩ ලෙස සලකා තිබේ. මෙහිදී වගදන්තරකරුවන් එම පාරිතෝෂිත ගෙවන අවස්ථාවේදී ඔහු ප්‍රායෝගිකව සේවය නොකළ කාලය සඳහා පාරිතෝෂිත ගෙවීම සම්බන්ධයෙන් විරෝධතාවයන් ඉදිරිපත් කිරීම හෝ මොනයම් හෝ ක්‍රියාමාර්ගයක් ගෙන තිබෙන බව නොපෙනේ. තවද, වගදන්තරකරුවන් නඩු විභාග අවස්ථාවේදී ද ඒ සම්බන්ධව නිහඬ ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කර තිබේ.

නමුත්, වන්දි මුදල් ගෙවීමේදී වසර 32 - වසර 13 - වසර 19 ක් වශයෙන් සලකා වසර 13 ක් අහහැර වන්දි මුදල් ගණනය කර තිබේ. සේවකයකුට වන්දි ප්‍රදානය කිරීමේදී සහ පාරිතෝෂිත ගෙවන විට වගදන්තරකාර ආයතනයකට පදනම් දෙකක් මත පිහිටා ගණනය කිරීම සාධාරණ නොවන බව මාගේ නිගමනයයි. එසේ පදනම් දෙකක පිහිටුවා කටයුතු කිරීම ස්ථාවර දෙකක් අනුගමනය කිරීමකි. ඒ අනුව එකම සේවකයකු සම්බන්ධයෙන් එසේ ස්ථාවර දෙකක් අනුගමනය කිරීම යුක්ති සහගත නොවේ.

එක්කෝ මෙහිදී ප්‍රායෝගිකව සේවය නොකළ කාලසීමාව පාරිතෝෂිත මුදල් ගණනය කිරීමේදී සහ වන්දි මුදල් ගණනය කිරීමේදී බැහැර කළ යුතුය. නැතිනම්, පාරිතෝෂිත සහ වන්දි මුදල් ගෙවීමේදී එම කාලසීමාව සැලකිල්ලට ගත යුතුය.

R5 ලේඛනය අනුව සෘජුවම සේවය කඩවීමකින් තොරව ඉල්ලුම්කරු සේවයට බඳවා ගන්නා බව ප්‍රකාශ කර නැතත්, ඉන්පසුව සංස්ථාවේ සේවය කළ සම්පූර්ණ කාලය සඳහා පාරිතෝෂිත මුදල් ලබාදී තිබෙන බැවින් පෙනී යන්නේ වගදන්තරකාර ආයතනය ඉල්ලුම්කරු නැවත සේවයේ පිහිටුවා තිබෙන්නේ සේවය කඩවීමකින් තොරව බව ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන්ගෙන් පෙනී යා දී තිබෙන බව මාගේ නිගමනයයි.

ඒ අනුව, වන්දි මුදල් ගණනය කිරීමේදී විකල්ප ස්ථාවරයක් අනුගමනය කිරීමට හැකියාවක් නොමැත. ඒ මන්ද වන්දි මුදල් සහ පාරිතෝෂික මුදල් දෙකම ගණනය කරනු ලබන්නේ, සම්පූර්ණ සේවා කාලය සැලකිල්ලට ගෙනය. ඒ අනුව, ඉල්ලුම්කරුගේ සේවා කාලය වගදත්තරකාර ආයතනය පාරිතෝෂික ගෙවීමේදී සේවය කඩවීමකින් තොරව වසර 32ක් සඳහා ගෙවා ඇති බැවින් වන්දි මුදල් ද සම්පූර්ණ එනම්, සේවය නොකර සිටි කාලයටත් ගෙවීමට වගදත්තරකාර ආයතනය බැඳී සිටින බවට නිගමනය කරමි.

මෙම වගදත්තරකාර සමාගම හඳුන්වා දුන් විශ්‍රාම ක්‍රමය ස්වේච්ඡා එකකි. එහි බලකිරීමක් නැත. එහිදී මෙම ඉල්ලුම්කරු විශ්‍රාම යෑම සඳහා කැමැත්ත ප්‍රකාශ කිරීමේදී ඔහු පිළිගෙන ඇත්තේ වසර 32 ක් අඛණ්ඩ සේවය පිළිගැනීමක් සැලකිල්ලට ගන්නේ නම් පමණක් ඔහු සුදානම් බවයි. නඩු විභාගයේදී ඒ සම්බන්ධව එයට අභියෝග කිරීමට වගදත්තරකාර පාර්ශ්වය අපොහොසත් විය.

ඒ අනුව වගදත්තරකාර පාර්ශ්වය එම ඉල්ලීම ද වක්‍ර ආකාරයෙන් පිළිගෙන කටයුතු කර ඇති බව මාගේ නිගමනයයි.

කම්කරු නීතියේ පිළිගත් සිද්ධාන්තයන් වනුයේ, එකම කරුණක් සම්බන්ධව ස්ථාවරයන් දෙකක පිහිටා කටයුතු කිරීම කළ නොහැකි බවයි.

තවද, මෙම නඩුවේ ඉදිරිපත් වූ සියලුම කරුණු සලකා බැලීමේදී ඉල්ලුම්කරු සේවයෙන් විශ්‍රාම යාමේදී වන්දි මුදල් ගණනය කිරීමේදී සේවය නොකළ කාල සීමාව ඇතුළුව සම්පූර්ණ සේවා කාලය සැලකිල්ලට ගත යුතු ද යන්නයි.

ඒ අනුව, වසර 13 ක් ඉල්ලුම්කරු ප්‍රායෝගිකව සේවයේ යෙදී නොසිටියත් වගදත්තරකාර ආයතනය නැවත සේවයට බඳවා ගෙන තිබේ. තවද, ඔහුගේ සේවය කඩවීමක් පිළිබඳව වගදත්තරකාර ආයතනය අභියෝග කර නොමැත.

මෙහිදී වසර 13 ක් ඉල්ලුම්කරු ප්‍රායෝගිකව සේවය කර නොමැත්තේ ඉල්ලුම්කරු කියන ආකාරයට දේශපාලන පළිගැනීම් හේතුවෙනි. පසුව අමාත්‍ය මණ්ඩලය ගත් තීරණයක් අනුව එනම්, රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තියක් අනුව මෙම ඉල්ලුම්කරු සේවයේ පිහිටුවා තිබේ. ඒ අනුව නැවත ඉල්ලුම්කරු සේවයේ පිහිටුවා ඇත්තේ එසේ දේශපාලන පළිගැනීමෙන් බැවින් ඔහුට නැවත රැකියාව ලබා දී ඇති බව පැහැදිලි වේ. ඒ අනුව ඉල්ලුම්කරු එම හේතුව මත සේවය කඩවීමක් නොවූ බව නිගමනය කළ හැකි බව මාගේ මතයයි.

ඒ අනුව ඉදිරිපත් වූ සියළුම කරුණු සලකා බැලීමේදී පෙනී යන්නේ, ඉල්ලුම්කරුට වන්දි ගෙවීමේදී අඛණ්ඩ සේවා කාලයක් එනම්, වර්ෂ 32ක කාලයක් ගණනය කර වන්දි ගෙවීම කළ යුතු බවට නියෝග කරමි.

ඒ අනුව එසේ ගණනය කළ විටදී වන්දි උපරිමයකට එනම්, රු. 750,000 ක මුදලක් හිමිවිය යුතු බවට තීරණය කරන අතර ඔහු දැනට ලබාගෙන තිබෙන මුදල් අඩු කර රු. 192,661 ක මුදලක් ගෙවිය යුතු බවට නියෝග කරමි.

ඉහත කී වන්දි මුදල වූ රු. 192,661 ක මුදල මෙම ප්‍රදානය රජයේ ගැසට් පත්‍රයේ පළ වූ දින සිට මසක් ඇතුළත ඉල්ලුම්කරුට ගෙවිය යුතු බවට මා නියෝග කරමි.

ගාස්තු සම්බන්ධයෙන් නියෝගයක් නොකරමි. ඒ අනුව මෙම තීරණය සාධාරණ සහ යුක්ති සහගත බව මාගේ නිගමනයයි.

ඔනිල් පෙරේරා,
බේරුම්කරු.

2009 සැප්තැම්බර් මස 29 වැනි දින.

12-39

My No. : C1/364/2004.

In the Industrial Dispute Between :

THE INDUSTRIAL DISPUTES ACT, CHAPTER 131

THE Award transmitted to me by the Arbitrator to whom the Industrial Dispute which has arisen between Vidum Shilpeenge Sangamaya, National Water Supply and Drainage Board, Under Ground Water Division, Telawala, Mount Lavinia of the one part and National Water Supply and Drainage Board, Head Office, P.O. Box 14, Mount Lavinia of the other part was referred by order dated 23.09.2005 under Section 3 (1) (d) of the Industrial Disputes Act, Chapter 131, (as amended) of the Legislative Enactment of Ceylon for settlement by Arbitration is hereby published in terms of Section 18(1) of the said Act.

W. J. L. U. WIJAYAWEEERA,
Commissioner General
of Labour.

Department of Labour,
Labour Secretariat,
Colombo 05,

02nd November, 2009.

Vidum Shilpeenge Sangamaya,
National Water Supply and Drainage
Board,
Under Ground Water Division,
Telawala, Mount Lavinia.
..... Applicant Party of the 1st Part

Case No. A - 3132.

and
National Water Supply and Drainage
Board,
Head Office, P. O. Box 14,
Mount Lavinia.
..... The Respondent Party

On this 21st day of September, 2009.

The Commissioner of Labour by virtue of Section 3(1) (d) of the Industrial Disputes Act, Chapter 131 of the Legislative Enactment of Ceylon (1956 Revised Edition) as subsequently amended (read with Industrial Disputes Special Provisions)

Act, No. 37 of 1968 has appointed me as the Arbitrator to settle the following dispute by Arbitration.

"What should be the designation and the specific grade granted to the Drillers who are employed by the National Water Supply and Drainage Board taking into account of the nature of duties and responsibilities assigned to them".

AWARD

The Applicant Party of the First Part (hereinafter referred to as the Applicant) stated in their statement before the Industrial Court that *inter alia* that the Drillers (Applicants) were entrusted with the tasks hitherto performed by Engineering Assistants with the oral promise given by the management that the Drillers would be promoted to these relevant grades, which promise was never carried out by the management. Therefore the Drillers now request that their designations be changed or the removal of duties normally performed by Engineering Assistants and which they are now burdened with. The Drillers further state that they are not asking for promotions or increments in salaries.

The Respondent Board however stated in their reply that a change in designations or status cannot be granted to the Drillers because this will cause problems for the management with other trade unions and other workers and thereby give rise to trade union disputes.

Proceedings

This matter was taken up for trial and the Applicant Party was represented by Mr. Wasantha Gunasekera, Attorney-at-law and the Respondent Board was represented by Ms. Anusha Jayatilaka State Counsel and Ms. M. A. Phillips Attorney-at-law of the Respondent Board. The Inquiry before the Hon. Arbitrator lasted for 23 days between 02.06.1993 and 27.08.2009.

The argument tendered by the Drillers was that now they were performing duties of Engineering Assistants in addition to their normal duties which they claimed was unfair and

unreasonable. They also argued that while the Drillers remained in the workmen's grade they were also burdened with the additional responsibilities of Engineering Assistants.

At the hearing on 21.09.2007 the representatives of the Respondent Board told the Industrial Court that the Board of the Respondent will discuss a solution to this dispute and make their submission at the next hearing scheduled for 02.11.2007. The Applicants representative said that the Applicant Party was agreeable to this suggestion and they be given the opportunity to discuss this with the Board.

However no result ensued and the matter was fixed for trial on the submission of Affidavits by both Parties.

Thereafter, after several days of trial Court suggested to the Respondent that since now only three drillers remained in the original position, the Respondent Board should consider promoting these workers to grade MA 2/2 on the basis that these workmen will enjoy the benefit of the promotion but on the condition that these workmen will not be entitled to any further promotions or salary increments and that these posts remain exclusive to them.

Conclusion

In the premises the terms of settlement suggested by the Court were accepted by the Respondent Board and entered into at the hearing of 27.08.2009 by letter dated 28.08.2009 on the basis that these workmen would be promoted to Grade M2/2 and these promotions will remain exclusive to them only.

AWARD

In view of the above no Award is made.

Dr. IRWIN JAYASURIYA,
Attorney-at-Law,
Arbitrator.

21st September, 2009.

12-40